

ความเห็นส่วนต้น
ของ นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฐ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๖/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑/๒๕๖๕

วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
 พรรครักษาธรรม ผู้ถูกร้อง^{ผู้ถูกร้อง}

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไทรักษารัฐ (ผู้ถูกร้อง) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๐ เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของบุคคลผู้เป็นคณะกรรมการบริหารพรรครัฐ ผู้ถูกร้องตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง และห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรครัฐ ผู้ถูกร้องและถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ไปจดทะเบียนพรรครการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรครการเมืองหรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพรรครการเมืองขึ้นใหม่อีก ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ยุบพรรครัฐ ผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๔ วรรคสอง ข้อกล่าวอ้างตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ส្មุปได้ดังนี้

ผู้ถูกร้องเป็นพรรครการเมืองตามประกาศนายทะเบียนพรรครการเมือง ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เดิมชื่อ “พรรคไทรักษารัฐ” ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น “พรรคไทรักษารัฐ” ตามประกาศนายทะเบียนพรรครการเมือง ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ พรรคผู้ถูกร้องรับสมัครสมาชิกพรรคระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๖๑ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๒ เช่นชวนชาวบ้าน ตำบลป่ามະคาบ อำเภอพิจิตร จังหวัดพิจิตร รวมกลุ่มทำดอกไม้ประดิษฐ์ (ดอกไม้จันทน์) โดยกำหนดเงื่อนไขต้องสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องก่อน หากมีผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องครบ ๕๐๐ คนขึ้นไป สามารถเปิดสาขาพรรครการเมืองได้ พรรคผู้ถูกร้องจะเป็นผู้ลงทุนออกค่าใช้จ่ายโดยจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การทำดอกไม้จันทน์ให้กับสมาชิกพรรคและส่งมายังสาขาพรรคที่จังหวัดพิจิตร เมื่อทำดอกไม้จันทน์เสร็จ พรรคผู้ถูกร้องจะรับซื้อคืนในราคาดอกละ ๑ บาท และในการสมัครสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องผู้สมัครไม่ต้อง

เสียงค่าสมัครสมาชิกหรือเสียงค่าบำรุงพรบคการเมือง พยานในสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องให้การตามสำเนารายงานการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการ
รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของนายทะเบียนพรบคการเมืองได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยใช้
สำนวนไต่สวนที่ผู้ร้องมีมิติที่ประชุม ครั้งที่ ๙๐/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สรุปได้ดังนี้

นางทองคำ วงศ์วรรณ นางลำยวงศ์ น่วมด้วง นางสาวสุทธิน พุกยอด นางสาวกนกพร เพชรเดช
นางสาวกิตติยา บุญศิลป์ นางบุญเรือน พูลทอง นางสาวกมล แต้เจียม นางหทัยกาญจน์ พานเงิน
นางยิ่ม สุขนำ นางวารณา ยรรยงค์ และนางสมจิตร ศรีอุดมพงษ์ พยานทั้งสิบเอ็ดให้การว่า ระหว่าง
เดือนกันยายน ๒๕๖๑ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๒ บรรดผู้ถูกร้องได้เชิญชวนให้ชาวบ้านทำบ้านป่ามีคน
ทำก่อเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร รวมกลุ่มทำอกไม้จันทน์ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องสมัครเป็นสมาชิก
บรรดผู้ถูกร้องก่อนจึงจะมีสิทธิเข้าร่วมกลุ่ม ซึ่งหากมีผู้สมัครเป็นสมาชิกบรรดผู้ถูกร้องครบจำนวน
๕๐ คนขึ้นไป สามารถเปิดสาขาพรบคได้ บรรดผู้ถูกร้องจะเป็นผู้ลงทุนซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้ชาวบ้าน
ไปทำอกไม้จันทน์ที่บ้านและรับซื้อคืนในราคาดอกละ ๑ บาท โดยมีนายมนัส มีชานา นายเจต
วัชรหรัญญา นางโยธิตา วัชรหรัญญา และนางรุ่งนภา ควรสมทบ ร่วมกันสอนชาวบ้าน
ทำอกไม้จันทน์ ระหว่างทำการสอนบุคคลตั้งกล่าวได้พูดเชิญชวนให้ชาวบ้านสมัครเป็นสมาชิกบรรด
ผู้ถูกร้องโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรบคการเมือง เนื่องจากบรรดผู้ถูกร้องจะเป็นผู้ออกเงินค่าบำรุงพรบค^{ให้พยานทั้งสิบเอ็ดคนยืนยันว่า หากไม่มีการจูงใจด้วยวิธีการดังกล่าวจะไม่สมัครเป็นสมาชิกบรรดผู้ถูกร้อง}
ต่อมาวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๒ บรรดผู้ถูกร้องสามารถเปิดสาขาพรบคได้ที่จังหวัดพิจิตร

นายมนัส มีชานา ให้การว่า พยานได้รับคำสั่งจากหัวหน้าบรรดผู้ถูกร้องผ่านทางนางสุชาดา
ขวัญสกุล ให้หาสมาชิกบรรดในจังหวัดพิจิตรเพื่อเปิดสาขาพรบคผู้ถูกร้อง โดยวิธีการนำเสนอโดยบาย
เรื่องการส่งเสริมอาชีพทำอกไม้จันทน์ให้กับชาวบ้าน และให้จูงใจชาวบ้านว่าหากสมัครเข้าเป็นสมาชิก
บรรดผู้ถูกร้องแล้วจะได้เข้าร่วมกลุ่มทำอกไม้จันทน์ โดยให้ตนเป็นผู้สำรองค่าสมัครสมาชิกบรรดทั้งรายปี
และตลอดชีพไปก่อน เมื่อเปิดสาขาพรบคผู้ถูกร้องได้แล้วทางพรบคจะโอนเงินคืนให้ ซึ่งตนเข้าใจว่า
เป็นการดำเนินการตามนโยบายของบรรดผู้ถูกร้องเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านให้มีรายได้

นายเจต วัชรหรัญญา นางโยธิตา วัชรหรัญญา และนางรุ่งนภา ควรสมทบ พยานทั้งสาม
ให้การว่า พยานทั้งสามร่วมกับนายมนัส มีชานา หาสมาชิกบรรดผู้ถูกร้องที่ทำบ้านป่ามีคน
ทำก่อเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร จริง โดยมีหน้าที่สอนชาวบ้านทำอกไม้จันทน์ ระหว่างนั้นนายมนัส มีชานา^{จะพูดเชิญชวนให้ชาวบ้านสมัครเป็นสมาชิกบรรดผู้ถูกร้องโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรบคการเมือง}

นายพีระวิทย์ เรืองลือดลภาศ (หัวหน้าบรรดผู้ถูกร้อง) ให้การว่า การทำอกไม้จันทน์เป็นไป
ตามนโยบายพรบคและข้อบังคับพรบคผู้ถูกร้อง ซึ่งดำเนินการต่อเนื่องมาตลอด ๕ ปี มีวัตถุประสงค์

สร้างอาชีพให้กับชาวบ้าน โดยได้ดำเนินการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนและได้รับเงินอุดหนุนจากพัฒนาชุมชนมาดำเนินการเป็นทุนให้กับสมาชิก แต่หลังจากมีพระราชบัญญัติให้มีการเลือกตั้งพยานได้ปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการลักษณะดังกล่าวกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งได้รับแจ้งว่าการสมัครเป็นสมาชิกพรรคและการส่งเสริมอาชีพลักษณะนี้ไม่สามารถดำเนินการได้พรรคผู้ถูกร้องฟังได้ยุติการดำเนินการดังกล่าว

ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของพรรคผู้ถูกร้องไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคivicเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๕ วรคหนึ่ง (๙) (๑๕) และวรคสอง มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ และเป็นการกระทำฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ อันเป็นเหตุให้บุพพรรคผู้ถูกร้องได้ตามมาตรา ๘๒ วรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๐ จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๔๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคivicเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๐ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุมัติดังนี้

(๑) มีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้อง

(๒) มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของบุคคลผู้เป็นคณะกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องคือ นายพีระวิทย์ เรืองลือดลภาคน (ชื่อ - สกุลเดิม นายณราวดี ชะยะ) นายสุพัฒพงศ์ แย้มอิม นายวิวัฒน์ พูลเกตุ นายณรงค์ฤทธิ์ เรียบทวี นางปราณี อังศิริจินดา นายพักรุดิน วายาโยยะ นายธงชัย แสงสุมาตร นายสมพร พิบูลย์ นางสายชล ไม้เจริญ นายนพดล พรหมนุช นายสุนธรเทพ ทองสา นางนิตยา ยอดเจริญ และนางพัตร์พิมล ฉิมนาคพันธ์ (ชื่อ - สกุลเดิม นางเรณู ฉิมนาคพันธ์)

(๓) มีคำสั่งห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้อง และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไปจดทะเบียนพระคivicเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพระคivicเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพระคivicเมืองขึ้นใหม่ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคivicเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาอนุมัติ

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า

พรรคผู้ถูกร้องมีนโยบายส่งเสริมความรู้และสนับสนุนการประกอบอาชีพเสริมให้กับประชาชนโดยการรวมกลุ่มทำอกไม้จันทน์ที่ได้จดอบรมผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐ เมื่อผ่านการฝึกฝนการทำอกไม้จันทน์แล้ว พรรคผู้ถูกร้องจะแนะนำให้สมาชิกรวมตัวกันจัดตั้งเป็น

วิสาหกิจชุมชนเพื่อดำเนินการผลิตและจัดจำหน่าย โดยไม่ได้รับชื่อดอกไม้จันทน์ไว้เองแต่จะจัดหาผู้รับซื้อ ดอกไม้จันทน์ให้ เว้นแต่บรรคผู้ถูกร้องจะรับชื่อไว้ในกรณีที่นำดอกไม้จันทน์ไปใช้ในกิจกรรมทางการเมือง โดยการดำเนินการดังกล่าวทำให้ประชาชนรวมตัวกันจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๖ แห่ง และ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองโดยสามารถเลือกว่าจะชำระแบบรายปีหรือแบบตลอดชีพ บรรคผู้ถูกร้องไม่เคยตกลงว่าผู้สมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มทำดอกไม้จันทน์แล้ว ผู้นั้นมีสิทธิสมัครเข้าเป็น สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรคการเมือง และไม่บังคับหรือซักจุ่งให้ประชาชนที่ประสงค์ จะสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มทำดอกไม้จันทน์ต้องสมัครเป็นสมาชิกของพรรคผู้ถูกร้องก่อน การสมัครเป็น สมาชิกกลุ่มทำดอกไม้จันทน์จึงเป็นการดำเนินการที่แยกต่างหากจากการสมัครเป็นสมาชิกพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องไม่เคยสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด สนับสนุน สำรองจ่าย หรือจ่ายเงินค่าบำรุงพรรคการเมืองแทนผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค พยานในสำนวนการไต่สวน ของผู้ร้อง ได้แก่ นางทองคำ วงศุวรรณ นางลำยาว น่วมด้วง และนางสาวสุทธิน พุกยอด เคยเป็น ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคผู้ถูกร้องแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดพิจิตร เขตเลือกตั้งที่ ๑ เขตเลือกตั้งที่ ๒ และเขตเลือกตั้งที่ ๓ ตามลำดับ ในระหว่างการหาเสียง บุคคลทั้งสามได้เรียกร้องให้พรรคผู้ถูกร้องจัดหาเงินสนับสนุน ซึ่งพรรคผู้ถูกร้องขอให้บุคคลทั้งสาม เดินรณรงค์หาเสียงโดยใช้นโยบายของพรรคโดยสุจริต เที่ยงธรรม และมิได้จัดหาเงินให้ จึงสร้าง ความไม่พอใจให้กับบุคคลทั้งสาม ส่วนนายมนัส มีหวานา เคยเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคผู้ถูกร้อง ลำดับที่ ๒๘ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง จึงขอ ตำแหน่งทางการเมือง แต่นายมนัส มีหวานา ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ พยานของผู้ร้อง ดังกล่าว มีสาเหตุໂกรธเคืองกับพรรคผู้ถูกร้องมาก่อน คำให้การของพยานดังกล่าวจึงฟังไม่เข้า สำหรับ พยานของผู้ถูกร้องอื่นอีก ๕ ราย ได้แก่ นางสาวกนกพร เพชรเดช นางสาวกิตติยา บุญศิลป์ นางบุญเรือน พูลทอง นางสาวกมล แต้เจียม นางหทัยกาญจน์ พานเงิน นางยิ่ม สุขขา นางวาสนา ยรรยงค์ และนางสมจิต ศรีอุดมพงษ์ ล้วนเป็นบุคคลที่ยื่นใบสมัครแสดงความประสงค์เข้าร่วมกลุ่ม ทำดอกไม้จันทน์ร่วมกับนางทองคำ วงศุวรรณ ด้วยความสมัครใจ และบุคคลทั้งหมดยื่นสมัครเป็นสมาชิก ผู้ถูกร้อง โดยกรอกประวัติลงในใบสมัครเป็นสมาชิกพรรคด้วยตนเองพร้อมชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง ตามระเบียบและขั้นตอนการสมัครเป็นสมาชิกทุกประการ

เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญมีหนังสือเรียกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดส่ง เอกสารประกอบการพิจารณา และให้ผู้ร้องจัดส่งข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับพรรคผู้ถูกร้องและให้พยาน ของพรรคผู้ถูกร้อง ๕ ปาก จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นเป็นหนังสือยื่นต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งสำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาฯและสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาจัดส่งสำเนา

รายงานการประชุม (ชาเลข) บันทึกการประชุม และเอกสารประกอบการพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระองค์การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๐ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจัดส่งเอกสารเกี่ยวกับพระองค์ผู้ถูกร้อง ได้แก่ งบการเงินของพระองค์การเมือง และเงินอุดหนุนพระองค์การเมืองที่ได้รับการจัดสรร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน

นายพิริพิทย์ เรืองลือดลภาคร นางสายชล ไม่เจริญ นางนิตยา ยอดเจริญ นางพัตรพิมล ฉิมนาคพันธ์ และนายบุญถาวร ปัญญาสิทธิ์ ในฐานะพยานของพระองค์ผู้ถูกร้องทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นยืนต่อศาล สรุปได้ว่า นายพิริพิทย์ เรืองลือดลภาคร เป็นหัวหน้าพระองค์ผู้ถูกร้อง นางสายชล ไม่เจริญ นางนิตยา ยอดเจริญ และนางพัตรพิมล ฉิมนาคพันธ์ เป็นคณะกรรมการบริหารพระองค์ผู้ถูกร้องตามประกาศนายทะเบียนพระองค์การเมือง วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ และนายบุญถาวร ปัญญาสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายของพระองค์ พยานทั้งห้าให้การว่า พระองค์ผู้ถูกร้อง มีนโยบายฝึกอาชีพแก่ประชาชนที่สนใจโดยให้รวมกลุ่มเพื่อฝึกทำดอกไม้จันทน์และจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อผลิตและจัดจำหน่าย พยานทั้งห้ายืนยันว่าพระองค์ผู้ถูกร้องไม่ได้เป็นผู้จัดหาวัสดุอุปกรณ์และไม่ได้รับชื้อดอกไม้จันทน์จากกลุ่มผู้ทำดอกไม้จันทน์ เว้นแต่ในช่วงที่พระองค์ผู้ถูกร้องต้องการทำกิจกรรมทางการเมือง พระองค์ผู้ถูกร้องจะซื้อดอกไม้จันทน์จากวิสาหกิจชุมชนดังกล่าว การสมัครเป็นสมาชิกพระองค์ผู้ถูกร้องต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระองค์การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบังคับของพระองค์ผู้ถูกร้อง โดยผู้สมัครต้องชำระค่าบำรุงพระองค์การเมืองโดยเลือกได้ ๒ แบบคือ แบบรายปี จำนวน ๑๐๐ บาท หรือแบบตลอดชีพ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท พยานทั้งห้าไม่เคยสำรองเงินและไม่เคยสั่งการให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดจ่ายเงินค่าธรรมเนียมหรือค่าบำรุงพระองค์การเมืองให้ผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกพระองค์ผู้ถูกร้อง พยานทั้งห้าไม่ได้จุงใจหรือสั่งการให้บุคคลใดจุงใจชาวบ้านต่ำบลป่ามาคาบ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ให้สมัครเป็นสมาชิกของพระองค์ผู้ถูกร้องโดยวิธีการซักชวนให้เข้าร่วมกลุ่มทำดอกไม้จันทน์หรือเสนอว่าจะออกค่าธรรมเนียมหรือค่าบำรุงพระองค์การเมืองแทนผู้สมัคร และพยานในส่วนของการต่อส่วนของผู้ร้องคดีเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรของพระองค์ผู้ถูกร้อง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งและไม่ได้ตำแหน่งทางการเมืองจากพระองค์ผู้ถูกร้องกลุ่มพยานของผู้ร้องทั้งหมดจึงมีสาเหตุโกรธเคืองกับพระองค์ผู้ถูกร้องทั้งสิ้น

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๔๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองตามวิถีทางการปกครอง
ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตามที่กฎหมายบัญญัติ

๗๖๗ ๗๖๘

มาตรา ๒๕๙ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

ก. ด้านการเมือง

๗๖๗ ๗๖๘

(๒) ให้การดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองเป็นไปโดยเปิดเผยและตรวจสอบได้ เพื่อให้
พรรครการเมืองพัฒนาเป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชนซึ่งมีอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกัน
มีกระบวนการให้สมาชิกพรรคการเมืองมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบอย่างแท้จริงในการดำเนินกิจกรรม
ทางการเมืองและการคัดเลือกผู้มีความรู้ความสามารถสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรมจริยธรรม เข้ามา
เป็นผู้ดำเนินการและกำหนดแนวทางการเมืองที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๗๖๗ ๗๖๘

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๗ ให้ศาลมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาอนุมัติคดี ดังต่อไปนี้

๗๖๗ ๗๖๘

(๓) คดีอื่นที่รัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้อัญญิเสต
อำนาจของศาล

๓. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๕ ข้อบังคับอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

๗๖๗ ๗๖๘

(๙) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิก การรับเข้าเป็นสมาชิก และการพ้นจากการ
เป็นสมาชิก

๗๖๗ ๗๖๘

(๑๕) รายได้ของ公社การเมือง และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุง公社การเมืองซึ่งต้องเรียกเก็บจากสมาชิกไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งร้อยบาท

๗๖ ๗๗

การพิจารณาเพื่อออกข้อบังคับตาม (๖) (๘) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) และ (๑๖) ต้องให้สมาชิกมีส่วนร่วมพิจารนาอย่างกว้างขวาง

๗๘ ๗๙

มาตรา ๗๗ สมาชิกภาพของสมาชิกเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุง公社การเมืองตามจำนวนที่กำหนดในข้อบังคับแล้ว โดยจะสิ้นสุดลงตามที่กำหนดในข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) ลาออกจาก

(๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ เว้นแต่เป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญ และเป็นการบวชตามประเพณีนิยม แต่ในระหว่างมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวจะใช้สิทธิในฐานะสมาชิกได้

(๓) ไม่ชำระค่าบำรุง公社การเมืองเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน

๗๑ ๗๒

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้公社การเมืองหรือผู้ใดให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมเพื่อจูงใจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดสมัครเข้าเป็นสมาชิก ทั้งนี้ เว้นแต่สิทธิหรือประโยชน์ซึ่งบุคคลจะพึงได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิก

มาตรา ๗๙ เมื่อคณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า公社การเมืองได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ยื่นศาลรัฐธรรมนูญเพื่อสั่งยุบ公社การเมืองนั้น

๗๓ ๗๔

(๓) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๗๒ หรือมาตรา ๗๔

๗๕ ๗๖

เมื่อศาลมีคำสั่งยุบ公社การเมืองนั้น ดำเนินการต่อส่วนแล้ว มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า公社การเมืองกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งยุบ公社การเมือง และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของคณะกรรมการบริหาร公社การเมืองนั้น

มาตรา ๘๓ เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระค亲การเมืองได้กระทำการตามมาตรา ๘๒ ให้นายทะเบียนรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

๗๖ฯ ๗๗ฯ

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๑ มีเหตุสมควรยุบพระคผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระค亲การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๐ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการบริหารพระคผู้ถูกร้องจะถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระค亲การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘๒ วรรคสอง หรือไม่ เพียงใด

ประเด็นที่ ๓ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพระคผู้ถูกร้องที่ถูกยุบและถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งจะไปจดทะเบียนพระค亲การเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพระค亲การเมืองหรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพระค亲การเมืองขึ้นใหม่ได้ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่พระคผู้ถูกร้องถูกยุบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระค亲การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘๔ วรรคสอง หรือไม่

ความเห็น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ มีความมุ่งหมายเพื่อรับรองเสรีภาพในการจัดตั้งพระค亲การเมืองโดยกำหนดกรอบของกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งและการบริหารพระค亲การเมือง เพื่อให้พระค亲การเมืองเป็นของประชาชนอย่างกว้างขวาง และมีการบริหารกิจการภายในของพระค亲การเมืองที่เป็นไปตามหลักความเป็นประชาธิปไตยภายในพระค亲การเมือง โดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและพระค亲การเมืองสามารถปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินกิจกรรมได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะกรรมการบุคคลใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพระค亲การเมืองตั้งแต่แรก และกำหนดให้การบริหารการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ของพระค亲การเมือง สมาชิกต้องมีส่วนร่วมด้วย อันเป็นการป้องกันมิให้พระค亲การเมืองเป็นธุรกิจการเมือง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งอาศัยความได้เปรียบทางการเงินมาเป็นผู้บงการพระค亲แต่เพียงผู้เดียวหรือกลุ่มเดียวได้ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระค亲การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๐ มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการให้บุคคลเข้ามาเป็นสมาชิก พระค亲การเมืองเป็นผู้มีศรัทธาในพระค亲การเมืองนั้นอย่างแท้จริง มิใช่เข้ามาเป็นสมาชิกพระค亲การเมือง

เพียงเพราหมุ่งหมายในอามิสสินจ้าง เนื่องจากสมาชิกพรครที่มุ่งหมายในอามิสสินจ้างย่อมจะไม่ได้ใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของพรครการเมือง ส่วนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑๕) และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๓) มีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการกระตุ้นให้สมาชิกพรครรู้สึกว่าตนเอง เป็นเจ้าของพรคร ส่งผลทำให้สมาชิกพรครมีความใส่ใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของพรครการเมือง เพื่อให้ผลการดำเนินการของพรครการเมืองคุ้มค่ากับที่ตนเองได้ชำระค่าบำรุงพรครการเมือง ดังนั้น มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑๕) ประกอบมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๓) จึงมีหลักการที่สำคัญตรงกันว่าสมาชิกพรครต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของพรคร มิใช่นั้น ย่อมจะเป็นช่องทางให้กลุ่มทุนหรือผู้มีอิทธิพลทางการเมืองเข้ามาใช้อำนาจครอบงำพรครการเมืองโดยไม่มีสมาชิกพรครโถ้วยคัดค้าน ทำให้พรครการเมืองสูญเสียความเป็นประชาธิปไตยภายในพรครการเมือง ตามเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ พรครการเมืองไม่ส่งต่อเขตอำนาจของประชาชนไปสู่ การบริหารประเทศแต่กลับส่งต่อเขตอำนาจของกลุ่มทุนหรือผู้มีอิทธิพลทางการเมืองไปสู่การบริหารประเทศแทน ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตย บทบัญญัติดังกล่าวจึงมุ่งหมายในการป้องกันมิให้กลุ่มทุนหรือผู้มีอิทธิพลทางการเมืองเข้ามาใช้อำนาจครอบงำพรคร และมิให้มีการสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรครการเมืองโดยหวังเพียงได้รับอามิสสินจ้างอันจะเป็นอันตรายต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นสำคัญ ดังนั้น การบุบพรครการเมืองซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางการเมือง กล่าวคือ ทำให้พรครการเมืองขาดความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องและเป็นสถาบันทางการเมือง ได้อย่างแท้จริงแล้วยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนผู้ซึ่งเป็นสมาชิกพรครการเมืองที่ถูกยุบ จึงสมควรต้องพิจารณากรณีการบุบพรครให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของกฎหมายโดยเคร่งครัด

ข้อเท็จจริงคดีนี้ปรากฏว่า พรครผู้ถูกร้องจัดตั้งเป็นพรครการเมืองตามประกาศนายทะเบียนพรครการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ มีสมาชิกพรครจำนวน ๑๐,๕๑๐ คน มีสาขาพรครจำนวน ๕ สาขา มีนโยบายพรครการเมืองตามข้อบังคับพรครไทยรัฐธรรม พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่สำคัญ ประการหนึ่ง คือ นายบ้ายด้านเศรษฐกิจด้วยการสร้างความพอเพียงให้แก่ประชาชนในการดำเนินชีวิต โดยใช้หลักทฤษฎีความพอเพียงและความยั่งยืน พัฒนาระบบธุรกิจขนาดย่อม ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ให้มีความยุติธรรม องค์กรที่เป็นมหาชน ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการบริหาร การจัดทำแหล่งเงินทุน ให้แก่นักลงทุนหน้าใหม่ และให้โอกาสผู้ที่ทำธุรกิจแล้วประสบปัญหาเศรษฐกิจจากปัจจัยทางธรรมชาติ ได้มีโอกาสทำธุรกิจใหม่ จัดทำกองทุนเพื่อธุรกิจรายย่อย โดยให้หน่วยงานรัฐเป็นที่ปรึกษาด้านการลงทุน ให้ความรู้เชิงวิชาการด้านการเงิน การคลัง แก่ธุรกิจทุกประเภท

เมื่อพิจารณาสำเนารายงานการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ของคณะกรรมการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของนายทะเบียนพระครามเมือง ประกอบกับคำร้องของผู้ร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องและเอกสารทั้งหมดแล้ว ปรากฏว่า ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๖๑ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๒ พระครผู้ถูกร้องมีความประสงค์จะเปิดสาขาพระครเพิมที่จังหวัดพิจิตร จึงดำเนินการตามข้อบังคับของพระครโดยการเชิญชวนชาวบ้านในตำบล ป่ามะคาบ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ให้มาร่วมกลุ่มสมาชิกทำดอกไม้จันทน์ โดยพระครผู้ถูกร้อง จะจัดหาผู้สอนและทุนชื้อวัสดุอุปกรณ์การทำดอกไม้จันทน์ให้กลุ่มสมาชิก ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของพระครผู้ถูกร้องที่ต้องการให้ความรู้และฝึกอาชีพแก่ประชาชนที่สนใจ รวมตัวกันเป็นกลุ่มทำดอกไม้จันทน์ และสนับสนุนให้ชาวบ้านจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อผลิต และจัดจำหน่าย โดยพระครผู้ถูกร้องดำเนินการโดยวิธีการที่เปิดเผยแพร่สามารถทำให้ประชาชนรวมตัวกัน ตั้งวิสาหกิจชุมชนได้อย่างน้อย ๖ แห่ง การจัดตั้งกลุ่มทำดอกไม้จันทน์ดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติ ตามนโยบายของพระครตามข้อบังคับของพระครผู้ถูกร้อง พ.ศ. ๒๕๕๖ ในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งนโยบาย พระครดังกล่าวได้ดำเนินการและประกาศใช้อย่างถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ เห็นได้ว่าการที่พระครผู้ถูกร้องอาศัยนโยบายการจัดตั้ง กลุ่มทำดอกไม้จันทน์โดยการซักชวนบุคคลซึ่งมีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายคลึงกันมาร่วมตัวกัน เพื่อผลักดันอุดมการณ์ทางการเมืองของพระครผู้ถูกร้องให้ถูกใช้เป็นแนวทาง ก็โดยมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ ของชาวบ้านในพื้นที่ให้มีสัมมาอาชีพและหารายได้เข้าสู่ครอบครัว แม้ว่าพระครผู้ถูกร้องจะมีเงื่อนไข ว่าต้องสมัครเป็นสมาชิกพระครผู้ถูกร้องเสียก่อนจึงจะได้สิทธิในการเข้าร่วมกลุ่มทำดอกไม้จันทน์โดยได้รับ การสนับสนุนวิทยากรผู้สอนและวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกทำดอกไม้จันทน์ ก็เพื่อให้เป็นไปตามข้อยกเว้น ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติว่า ห้ามมิให้พระครการเมืองหรือผู้ใดให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมเพื่อจุงใจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดสมัครเข้าเป็น สมาชิก ทั้งนี้ เว้นแต่สิทธิหรือประโยชน์ซึ่งบุคคลจะพึงได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิก การฝึกอาชีพ ทำดอกไม้จันทน์ดังกล่าว จึงต้องฝึกให้แก่ชาวบ้านซึ่งเป็นสมาชิกพระครแล้วเท่านั้น

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า พระครผู้ถูกร้องรับสมัครสมาชิกกลุ่มทำดอกไม้จันทน์เข้าเป็น สมาชิกของพระครโดยไม่มีการเก็บค่าบำรุงพระครจากผู้สมัครหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นนี้ฝ่ายผู้ร้องอ้างว่ามีพยานบุคคล ๑๑ คน คือ นางทองคำ วงศุวรรณ นางลำยวง นำมด้วง นางสาวสุทธิน พุกยอด นางสาวกนกพร เพชรเดช นางสาวกิตติยา

บุญศิลป์ นางบุญเรือน พูลทอง นางสาวกมล แต้เจียม นางหทัยกาญจน์ พานเงิน นางยิ่ม สุขนำ นางวานา ยรรยงค์ และนางสมจิตรา ศรีอุดมพงษ์ ให้การสอดคล้องกันในเรื่องเงื่อนไขการเข้าร่วมกลุ่ม ทำดอกไม้จันทน์ว่าจะต้องสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องเสียก่อน จึงจะมีสิทธิเข้าร่วมกลุ่ม ทำดอกไม้จันทน์และได้รับสิทธิตามที่พรรคผู้ถูกร้องประกาศไว้ ในการฝึกทำดอกไม้จันทน์ มีนายมนัส มีชานา นายเจตร์ วัชรหิรัญปภา นายโยธิตา วัชรหิรัญปภา และนางรุ่งนภา ควรสมทบ ร่วมกัน สอนชาวบ้าน ระหว่างที่ทำการสอนนั้นมีการพูดเชิญชวนให้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องโดยไม่ต้อง เสียค่าบำรุงพรรค เนื่องจากพรรคผู้ถูกร้องจะเป็นผู้ออกเงินค่าบำรุงพรรคให้ ซึ่งนายเจตร์ นายโยธิตา และนางรุ่งนภา ให้การว่านายมนัสเป็นผู้พูดในเรื่องดังกล่าว และนายมนัสให้การว่าตนได้รับคำสั่งจาก หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องผ่านทางนางสุชาดา ขวัญสกุล ให้หาสมาชิกพรรคโดยวิธิการดังกล่าว โดยให้ตน สำรวจค่าสมัครสมาชิกพรรคทั้งรายปีและตลอดชีพไปก่อน เมื่อเปิดสาขาพรรคผู้ถูกร้องได้แล้วทางพรรค จะโอนเงินคืนให้ นายมนัสจึงเข้าใจว่าเป็นการดำเนินการตามนโยบายพรรคเพื่อช่วยเหลือชาวบ้าน ให้มีรายได้

ส่วนพยานฝ่ายผู้ถูกร้องมีนายพีระวิทย์ เรืองลือดลภาคร หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องให้การ แก้ข้อกล่าวหาว่าพยานฝ่ายผู้ร้อง คือ นางทองคำ นางลำไวงศ์ และนางสาวสุทิน เคยเป็นผู้สมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดพิจิตร เขต ๑ เขต ๒ และเขต ๓ ตามลำดับ ระหว่างการหาเสียงบุคคลทั้งสามเรียกร้องให้พรรคผู้ถูกร้องจัดหาเงินสนับสนุน แต่พรรค ไม่ได้จัดหาเงินให้ ส่วนนายมนัส เคยเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ของพรรคผู้ถูกร้อง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง นายมนัสจึงขอตำแหน่งทางการเมือง แต่ก็ไม่ได้รับตำแหน่งใด ๆ พยานดังกล่าวของผู้ร้องจึงมีสาเหตุกรรเชิงกับพรรคผู้ถูกร้องมาก่อน คำให้การจึงฟังไม่เข้ากัน ส่วนนางสาวกนกพร นางสาวกิตติยา นางบุญเรือน นางสาวกมล นางหทัยกาญจน์ นางยิ่ม นางวานา นางสมจิตรา และนางทองคำ เข้าร่วมกลุ่มทำดอกไม้จันทน์โดยสมัครใจ และสมัครเป็นสมาชิกพรรค ด้วยตนเองซึ่งมีภาระเงินค่าบำรุงพรรคตามระเบียบทุกประการ นอกจากนั้น นายพีระวิทย์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง นางสายชล ไม่เจริญ นางนิตยา ยอดเจริญ นางพัตร์พิมล ฉิมนาคพันธ์ กรรมการบริหารพรรค และนายบุญถาวร ปัญญาสิทธิ์ ประธานที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายของพรรคผู้ถูกร้อง ให้การด้วยว่า พรรคผู้ถูกร้องมีนโยบายฝึกอาชีพแก่ประชาชนที่สนใจโดยให้รวมกลุ่มเพื่อฝึกทำ ดอกไม้จันทน์และจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อผลิตและจัดจำหน่าย พรรคผู้ถูกร้องไม่ได้เป็นผู้จัดหา วัสดุอุปกรณ์และไม่ได้รับชื้อดอกไม้จันทน์จากกลุ่มผู้ทำดอกไม้จันทน์ เว้นแต่ในช่วงที่พรรคผู้ถูกร้อง ต้องการทำกิจกรรมทางการเมือง จึงจะซื้อดอกไม้จันทน์จากวิสาหกิจชุมชนดังกล่าว การสมัครเป็น

สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้อง พยานทั้งห้าไม่เคยสำรองเงินและไม่เคยส่งการให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดจ่ายเงินค่าธรรมเนียมหรือค่าบำรุงพรรคการเมืองให้ผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องพยานทั้งห้าไม่ได้จุ่งใจ หรือส่งการให้บุคคลใดจุ่งใจชาวบ้านตำบลป่ามະคาบ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรให้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องโดยวิธีการซักชวนให้เข้าร่วมกลุ่มทำดอกไม้จันทน์หรือเสนอว่าจะออกค่าธรรมเนียมหรือค่าบำรุงพรรคการเมืองแทนผู้สมัคร ส่วนพยานในสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องโดยเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรของพรรคผู้ถูกร้อง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งและไม่ได้รับตำแหน่งทางการเมืองจากพรรคผู้ถูกร้อง กลุ่มพยานของผู้ร้องทั้งหมดมีสาเหตุกรดเคืองกับพรรคผู้ถูกร้องทั้งสิ้น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าพยานฝ่ายผู้ร้องโดยเฉพาะนายมนัส ซึ่งเคยเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคผู้ถูกร้องมาก่อน แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งและไม่ได้รับตำแหน่งทางการเมืองได้ จึงอาจเป็นเหตุกรดเคืองกับพรรคผู้ถูกร้องได้ เป็นผู้ให้การว่าได้รับคำสั่งจากนายพิระวิทย์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง ผ่านมาทางนางสุชาดา ขวัญสกุล ว่าให้นายมนัสดำเนินการหาสมาชิกพรรคโดยวิธีการตั้งกล่าวข้างต้น และให้นายมนัสเป็นผู้สำรองค่าสมัครสมาชิกพรรคให้แก่ผู้สมัครไปก่อน แต่พยานฝ่ายผู้ถูกร้อง คือ หัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรครวมทั้งที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายของพรรคผู้ถูกร้องทุกคนปฏิเสธว่าไม่เคยมีผู้ใดส่งการเช่นนั้นเลย กรณีจึงยังมีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อเท็จจริงในประเด็นนี้แท้จริงแล้วเป็นอย่างไรกันแน่ และเหตุใดผู้ร้องจึงไม่มีการไต่สวนนางสุชาดา ซึ่งเป็นพยานสำคัญที่นายมนัส พยานฝ่ายผู้ร้องอ้างว่าเป็นผู้รับคำสั่งจากนายพิระวิทย์หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องสั่งการมาว่าให้ นายมนัสสำรองจ่ายค่าบำรุงพรรคให้แก่กลุ่มทำดอกไม้จันทน์ไปก่อน นางสุชาดาจึงเป็นพยานสำคัญที่จะเชื่อมโยงไปถึงหัวหน้าพรรคและผู้บริหารพรรคและอาจนำไปถึงการยุบพรรคได้ แต่ผู้ร้องกลับมิได้มีการสอบถามนางสุชาดาหาก่อนมีมติเสนอให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องแต่อย่างใด ประกอบกับพยานหลายคนของผู้ร้องก็น่าสงสัยว่าอาจมีเหตุกรดเคืองหรือไม่พอใจต่อพรรคผู้ถูกร้องจริง จึงต้องรับฟังด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง อีกทั้งพยานฝ่ายพรรคผู้ถูกร้องก็ได้แสดงความบริสุทธิ์ใจต่อผู้ร้องด้วยว่า แม้จะได้มีการดำเนินนโยบายฝึกอาชีพทำดอกไม้จันทน์ตามนโยบายและข้อบังคับพรรคประสบความสำเร็จมาแล้วหลายกลุ่ม แต่เมื่อมีการประกาศพระราชกำหนดยกเวลาดังกล่าวไม่อาจดำเนินการโครงการตามนโยบายนั้นได้ พรรคผู้ถูกร้องก็ยุติการดำเนินการโครงการดังกล่าวตามกำหนดนั้น ดังนั้น การที่ผู้ร้องมีมติว่าพรรคผู้ถูกร้องกระทำการโดยมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง

พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๗ และเป็นการกระทำฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ อันเป็นเหตุให้ยุบ
พระคผู้ถูกร้องได้ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๐ นั้น จึงเห็นว่า ยังไม่มีเหตุ
อันสมควรที่จะให้เข้าใช้นั้นได้ จึงยังไม่มีเหตุเพียงพอที่ศาลมีคำสั่งยุบพระคผู้ถูกร้อง และเมื่อได้วินิจฉัย
เช่นนี้แล้วไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอีก ๆ ตามคำขอของผู้ร้องต่อไปอีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยยกคำร้องของผู้ร้อง

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ